

Beskatningen paa Hartkornet til Beskatning efter Værdi, er det i Lovforslaget foreslaaet, at i de første fem Aar, efter at Lovforslaget er traadt i Kraft, skulle $\frac{3}{4}$ af de faste Ejendomsskatter udskrives efter Hartkorn, $\frac{1}{4}$ efter Værdi, i de følgende fem Aar Halvdelen efter hver af disse Maalestokke, i de følgende fem Aar $\frac{1}{4}$ efter Hartkorn, $\frac{3}{4}$ efter Værdi, og derefter og i al Fremtid udelukkende efter Værdi. Det er endvidere foreslaaet under denne Afdeling af Lovforslaget, at Forholdstallet mellem Ligningen paa faste Ejendomme i Kommunerne og paa Formue og Lejlighed ikke fremtidig skulde kunne forrykkes til Skade for Hartkornet, medmindre dette bliver vedtaget med væsentlig klassificerede Majoriteter, nemlig saaledes, at det skulde være vedtaget med et Flertal, bestaaende af absolut Flertal af Sogneraadets Medlemsantal og stadfæstet af et Flertal af $\frac{3}{4}$ af Amsraadets Medlemsantal.

Den anden Hoveddel af Lovforslaget angaar, som jeg nævnede før, Statstilskuddet til Kommunerne, og det foreslaas der, som allerede omtalt af den højtærede Finansminister, at der aarlig skal af Statskassen ydes et Tilskud til Kommunerne paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Angaaende Fordelingen af dette Tilskud er det foreslaaet i Overensstemmelse med, hvad der blev foreslaaet fra det høje Landstings Side i forrige Samling, at 35 pCt. af Beløbet skal tilfalde Kjøbenhavn, Købstæder og Handelspladser og 65 pCt. Landdistrikterne. De 35 pCt. skulde saa fordeles indbyrdes mellem Kjøbenhavn, Købstæderne og Handelspladserne i Forhold til Folketallet efter sidste Folketælling. De 65 pCt. til Landdistrikterne skulde først fordeles mellem Amtskommunerne indbyrdes i Forhold til Folketallet ved sidste Folketælling, og derefter skal hver Amtskommune af den Sum, som den faar tildelt, beholde Halvdelen til Nedbringelse af sine egne Udgifter og fordele den anden Halvdel til Sognekommunerne, halvt i Forhold til disses Udgifter i det sidste Aar til Fattigvæsen og Alderdomsforsørgelse, Statskassebidraget fraregnet, halvt efter Amsraadets Skøn over de enkelte Kommuners hele økonomiske Tilstand. Naar nu Kommunerne faa dette betydelige Statstilskud i Forbindelse med de Fordele, som Lovforslaget i øvrigt bringer dem, vil det sikkert findes rimeligt, at Lovforslaget i Overensstemmelse med det Princip, som har været gjort gældende igennem Lovforslag, der have været et Led af Skattereformen alle de fem tidligere Gange, hvor Skattereformen er bleven

Rigsdagen forelagt, søger at sikre Anvendelsen af de Fordele, der tilflyde Kommunerne, saaledes, at de i alt Fald i det væsentlige blive anvendte til Nedbringelse af de nuværende kommunale Skatter. Det er da foreslaaet for Kjøbenhavns Vedkommende, ligesom i en Række tidligere Forslag, at den Grænse, som Indkomstskatten i Kjøbenhavn efter Loven af 1861 ikke maa overstige, nemlig 3 pCt. af den samlede Skatteindtægt, nedsættes til 2 pCt. Der er dernæst foreslaaet Regler, der skulde sikre, at de Goder, som dette Lovforslag medfører for Kommunerne, virkelig blive anvendte til Nedsættelse og til en varig Nedsættelse af Skatterne. Paa dette Punkt gaar dette Lovforslag, idet det søger at uddybe de Principper, der i denne Henseende, om end kun i ringere Grad, have været nedlagte i tidligere Lovforslag, navnlig i Lovforslaget fra i Fjor, ud paa, at Skatterne i Købstadkommuner, Handelspladser og Landkommuner ikke, naar Lovforslaget er traadt i Kraft, maa forhøjes ud over, hvad de da have været i noget af de sidst passerede to Aar med Fradrag af det senest udelte Statstilskud, medmindre saadan Forhøjelse vedtages med visse kvalificerede Majoriteter, nemlig saaledes, at den enten er vedtaget af Sogneraadet — for saa vidt det altsaa er en Sognekommune, det drejer sig om — med en Majoritet af $\frac{3}{4}$ af Sogneraadets Medlemstal, eller er vedtaget af et absolut Flertal af Sogneraadets Medlemsantal og stadfæstet af en Majoritet af $\frac{3}{4}$ af Amsraadets Medlemsantal, eller endelig er vedtaget med absolut Majoritet begge Steder og stadfæstet af Indenrigsministeren. For saa vidt Købstadkommunerne og Handelspladserne samt Amtskommunerne angaar, gaar Forslaget ud paa, at Forhøjelsen skulde enten være vedtagen af et Flertal paa $\frac{3}{4}$ af vedkommende Kommunalbestyrelses Medlemstal, eller være vedtaget med absolut Flertal og stadfæstet af Indenrigsministeren. I Forbindelse hermed er det til lige i Lovforslaget foreslaaet at foreskrive lignende Garantier mod en overilet Optagelse af Laan for Kommunerne. Ved disse Bestemmelser vil der, hvis de skulde vinde den høje Rigsdags Bifald, som sagt være naaet, at de Goder, som dette Lovforslag bringer Kommunerne, ville blive anvendte til en berettiget Nedbringelse af de kommunale Skatter, og at disse ikke uden tvingende Grunde ville blive forhøjede, medens der jo paa den anden Side ikke er nogen som helst Tvivl om, at naar tvingende Grunde foreligge, ville ogsaa de Majoriteter og de Vedta-